

31993R3403

14.12.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 310/4

**REGULAMENTUL (CEE) NR. 3403/93 AL COMISIEI
din 10 decembrie 1993**

**de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2220/85 de stabilire a normelor comune de aplicare a regimului
de garanții pentru produsele agricole**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor ⁽¹⁾, modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2193/93 ⁽²⁾, în special articolul 5, articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (5), articolul 9 alineatul (2), articolul 11 alineatul (4), articolul 12 alineatele (3) și (6), articolul 13 alineatul (6), articolul 16 alineatul (2) și articolul 17 alineatul (4), precum și dispozițiile corespunzătoare din celelalte regulamente privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor agricole, precum și alte dispoziții din regulamentele privind organizarea comună a piețelor care, pentru punerea în aplicare, prevăd o garanție,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 525/77 al Consiliului din 14 martie 1977 de instituire a unui regim de ajutor la producție pentru conservele de ananas ⁽³⁾, modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1699/85 ⁽⁴⁾, în special articolul 8,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2169/81 al Consiliului din 27 iulie 1981 de stabilire a normelor generale ale regimului de ajutor pentru bumbac ⁽⁵⁾, modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1554/93 ⁽⁶⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1491/85 al Consiliului din 23 mai 1985 de stabilire a unor măsuri speciale pentru semințele de soia ⁽⁷⁾ a fost înlocuit de Regulamentul (CEE) nr. 3766/91 ⁽⁸⁾; întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1079/77 al Consiliului din 17 mai 1977 privind o taxă de coresponsabilitate și măsuri pentru extinderea piețelor din sectorul laptelui și produselor lactate ⁽⁹⁾ a fost abrogat prin Regulamentul (CEE) nr. 1029/93 ⁽¹⁰⁾; întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1677/85 al Consiliului din 11 iunie 1985 privind compensațiile monetare în sectorul agricol ⁽¹¹⁾ a fost

abrogat prin Regulamentul (CEE) nr. 3813/92 ⁽¹²⁾; întrucât Regulamentul (CEE) nr. 1431/82 al Consiliului din 18 mai 1982 de stabilire a unor măsuri speciale pentru mazăre și bob ⁽¹³⁾ a fost înlocuit de Regulamentul (CEE) nr. 1765/92 ⁽¹⁴⁾;

întrucât ar trebui actualizate trimerile la diferite regulamente cuprinse în Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei ⁽¹⁵⁾, modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 3745/89 ⁽¹⁶⁾;

întrucât Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 1068/93 din 30 aprilie 1993 privind modalitățile de determinare și de aplicare a ratelor de schimb utilizate în sectorul agricol ⁽¹⁷⁾ stabilește evenimentele generatoare de rate de schimb agricole, în special pe acelea care se aplică pentru garanții; întrucât este necesar să se țină seama de consecințele unei modificări a ratei de schimb agricole aplicabile pentru o garanție la data evenimentului generator;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 prevede posibilitatea reținerii totale sau parțiale a garanției; întrucât costurile administrative generate de reținerea garanției ar putea să depășească cuantumul garanției propriu-zise; întrucât autoritățile statelor membre ar trebui să aibă posibilitatea de a renunța la reținerea garanției, dacă suma este foarte mică;

întrucât, pentru a se evita disparitățile în cadrul Comunității, este preferabil să se prevadă plata unor dobânzi în cazul în care reținerea unei garanții a fost amânată în așteptarea rezultatului unui recurs;

întrucât este necesar să se modifice, în consecință, Regulamentul (CEE) nr. 2220/85;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizele tuturor comitetelor de gestionare interesate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 se modifică după cum urmează:

⁽¹⁾ JO L 181, 1.7.1992, p. 21.⁽²⁾ JO L 196, 5.8.1993, p. 22.⁽³⁾ JO L 73, 21.3.1977, p. 46.⁽⁴⁾ JO L 163, 22.6.1985, p. 12.⁽⁵⁾ JO L 211, 31.7.1981, p. 2.⁽⁶⁾ JO L 154, 25.6.1993, p. 23.⁽⁷⁾ JO L 151, 10.6.1985, p. 15.⁽⁸⁾ JO L 356, 24.12.1991, p. 17.⁽⁹⁾ JO L 131, 26.5.1977, p. 6.⁽¹⁰⁾ JO L 108, 1.5.1993, p. 4.⁽¹¹⁾ JO L 164, 24.6.1985, p. 6.⁽¹²⁾ JO L 387, 31.12.1992, p. 1.⁽¹³⁾ JO L 162, 12.6.1982, p. 28.⁽¹⁴⁾ JO L 181, 1.7.1992, p. 12.⁽¹⁵⁾ JO L 205, 3.8.1985, p. 5.⁽¹⁶⁾ JO L 364, 14.12.1989, p. 54.⁽¹⁷⁾ JO L 108, 1.5.1993, p. 106.

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Prezentul regulament stabilește dispozițiile care reglementează garanțiile care trebuie furnizate, fie în conformitate cu regulamentele enumerate în continuare, fie conform regulamentelor de aplicare, cu excepția cazurilor în care regulamentele menționate prevăd altfel:

(a) regulamente privind organizarea comună a piețelor pentru anumite produse agricole:

- Regulamentul nr. 136/66/CEE (uleiuri și grăsimi) ⁽¹⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 804/68 (lapte și produse lactate) ⁽²⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 805/68 (carne de vită și mânzat) ⁽³⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 2358/71 (semințe) ⁽⁴⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 (fructe și legume) ⁽⁵⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 2759/75 (carne de porc) ⁽⁶⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 2771/75 (ouă) ⁽⁷⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 2777/75 (carne de pasăre) ⁽⁸⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 1418/76 (orez) ⁽⁹⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 1117/78 (furaje uscate) ⁽¹⁰⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 1785/81 (zahăr) ⁽¹¹⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 426/86 (produse transformate pe bază de fructe și legume) ⁽¹²⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 822/87 (vin) ⁽¹³⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 3013/89 (carne de oaie și de capră) ⁽¹⁴⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 1766/92 (cereale) ⁽¹⁵⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 2075/92 (tutun brut) ⁽¹⁶⁾,
- Regulamentul (CEE) nr. 3759/92 (produse pescărești și de acvacultură) ⁽¹⁷⁾;

(b) Regulamentul (CEE) nr. 525/77 (conserve de ananas) ⁽¹⁸⁾;

(c) Regulamentul (CEE) nr. 2169/81 (regim de ajutor pentru bumbac) ⁽¹⁹⁾;

(d) Regulamentul (CEE) nr. 1765/92 (regim de susținere a producătorilor de anumite culturi arabile) ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁾ JO 172, 30.9.1966, p. 3025/66.

⁽²⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 13.

⁽³⁾ JO L 148, 28.6.1968, p. 24.

⁽⁴⁾ JO L 246, 5.11.1971, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 118, 20.5.1972, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 49.

⁽⁸⁾ JO L 282, 1.11.1975, p. 77.

2. Articolul 7 se abrogă.

3. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

(1) Garanția se constituie în moneda statului membru în care se găsește autoritatea competentă.

(2) În cazul în care cuantumul total al garanției solicitate, exprimat în moneda statului membru în cauză, a crescut ca urmare a unei modificări, intrate în vigoare la data evenimentului generator, a ratei de schimb agricole stabilite pentru garanția respectivă, garanția este acceptată pe baza ratei de schimb agricole în vigoare în ziua precedentă modificării, dacă deficitul este mai mic de 20 ECU exprimat în moneda națională și calculat pe baza noii rate de schimb agricole.

(3) O ofertă pentru care garanția constituită la depunerea ofertei pune în evidență un deficit egal cu sau mai mare de 20 de ECU, în urma unei modificări în temeiul alineatului (2), este acceptată ca valabilă pentru cantitatea acoperită efectiv de garanție, cu excepția cazului în care, înaintea datei de examinare a ofertelor în vederea deciderii rezultatului licitației, ofertantul se angajează în scris să compenseze deficitul și depune suma necesară în termen de cinci zile lucrătoare după data încheierii licitației, cu excepția cazurilor de forță majoră.

O astfel de reducere a cantității care face obiectul ofertei nu se consideră o încălcare a dispozițiilor regulamentului în cauză cu privire la cantitățile minime.

(4) Dispozițiile articolului 5 alineatele (1) și (2) se aplică și în cazul compensării unui deficit datorat unei modificări în sensul alineatului (2).

Prin derogare de la dispozițiile articolului 5 alineatul (3), aceste dispoziții se aplică și în situațiile în care este necesar să se compenseze un deficit al unei garanții pentru o licență de import, o licență de export sau un certificat de fixare în avans.”

4. Articolul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 29

(1) Atunci când autoritatea competentă are cunoștință despre elemente care antrenează reținerea parțială sau totală a garanției, aceasta solicită fără întârziere părții interesate achitarea sumei reprezentând garanția reținută, plata trebuind să se efectueze într-un termen de maximum treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată.

⁽⁹⁾ JO L 166, 25.6.1976, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO L 142, 30.5.1978, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 177, 1.7.1981, p. 4.

⁽¹²⁾ JO L 49, 27.2.1986, p. 1.

⁽¹³⁾ JO L 84, 27.3.1987, p. 1.

⁽¹⁴⁾ JO L 289, 7.10.1989, p. 1.

⁽¹⁵⁾ JO L 181, 1.7.1992, p. 21.

⁽¹⁶⁾ JO L 215, 30.7.1992, p. 70.

⁽¹⁷⁾ JO L 388, 31.12.1992, p. 1.

⁽¹⁸⁾ JO L 73, 21.3.1977, p. 46.

⁽¹⁹⁾ JO L 211, 31.7.1981, p. 1.

⁽²⁰⁾ JO L 181, 1.7.1992, p. 12.”

În cazul în care plata nu a fost efectuată în termenul menționat, autoritatea competentă:

- (a) încasează fără întârziere, definitiv, garanția menționată în articolul 8 alineatul (1) litera (a);
- (b) cere fără întârziere să se efectueze plata cauțiunii menționate în articolul 8 alineatul (1) litera (b) în termen de maximum treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată;
- (c) adoptă fără întârziere măsurile necesare pentru ca:
 - (i) garanțiile menționate în articolul 8 alineatul (2) literele (a), (c), (d) și (e) să fie convertite în numerar pentru ca suma reținută să poată fi pusă la dispoziția sa;
 - (ii) fondurile blocate în bancă, menționate în articolul 8 alineatul (2) litera (b), să fie puse la dispoziția sa.

Autoritatea competentă poate să încaseze fără întârziere și definitiv garanția menționată în articolul 8 alineatul (1) litera (a), fără a solicita în prealabil plata părții interesate.

(2) Autoritatea poate renunța la reținerea unei sume mai mici de 20 ECU, cu condiția ca actele cu putere de lege și actele administrative de drept intern să prevadă norme similare pentru cazuri asemănătoare.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor din alineatul (1), în cazul în care s-a adoptat decizia reținerii unei garanții, iar reținerea propriu-zisă a fost amânată ca urmare a unui recurs în conformitate cu legislația națională, partea interesată achită dobânzi la suma efectiv reținută, pentru perioada care începe la treizeci de zile de la data primirii solicitării de plată mențio-

nate în alineatul (1) primul paragraf și se încheie în ziua precedentă plății sumei reținute efectiv.

Rata dobânzii aplicabil se calculează în funcție de dispozițiile legislației interne, dar nu poate fi în nici un caz mai mică decât rata dobânzii aplicabilă pentru recuperarea de sume la nivel național.

Organismele plătitoare deduc dobânzile plătite din cheltuielile Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 352/78 al Consiliului (*).

Statele membre pot solicita periodic o suplimentare a garanției, ținând seama de nivelul dobânzii aplicabile.

În cazul în care s-a reținut o garanție, suma a fost deja alocată FEOGA și, ca urmare a unui recurs, suma reținută și dobânzile calculate la rata dobânzii prevăzută de legislația internă trebuie rambursate parțial sau total, rambursarea cade în sarcina FEOGA, cu excepția cazului în care este imputabilă neglijenței sau unei greșeli grave a administrațiilor sau organismelor statelor membre.

(*) JO L 50, 22.2.1978, p. 1."

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Dispozițiile articolului 29 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85, astfel cum sunt ele prevăzute în articolul 1 punctul 4 din prezentul regulament, se aplică garanțiilor depuse începând cu această dată.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10 decembrie 1993.

Pentru Comisie

René STEICHEN

Membru al Comisiei